

Драги читатели, рубриката „Галерия „Застраховател“ е с най-дълъг живот - тя започва още от първия брой на в. „Застраховател“, в който е поместен разговор с проф. д-р ик.н. Христо Драганов, тогава генерален директор на „МПС - Автомобилно застраховане“ АД.

През изминалите 13 години на страниците на вестника в тази рубрика са гостували такива имена, като ДОБРИН ГЕОРГИЕВ, ЛУКА ДОКОВ, Д-Р ВАСИЛ М. ПОПОВ, МАКЕДОН БОНЕВ, ДИМИТЪР ПОПОВ, ХРИСТО ДОБРИНОВ, КОСТАДИН КАРАГЪЗОВ, БОРИС КЕРЕМИДЧИЕВ, СИМЕОН ДЪРВИНГОВ, ГЕОРГИ АБАДЖИЕВ,

МАРИЯ И ЛЮБОМИР ИЛИЕВИ и др., до най-младите през последните години. По такъв начин в. „Застраховател прес“ ви представи и представя най-изтъкнатите професионалисти в застраховането, а те от своя страна чрез проведените с тях разговори очертават неговата история.

От всички публикувани разговори досега „Застраховател прес“ ООД ще издаде така необходимата ви книга със заглавие „Строители на съвременното българско застраховане“, която ще бъде отпечатана до края на м. май 2007 година.

НЕ ЗНАМ ДАЛИ СЪДБАТА МИ Е ПРЕДОПРЕДЕЛИЛА, НО МИ Е ПРИЯТНО И ИНТЕРЕСНО ДА РАБОТЯ В ЗАСТРАХОВАНЕТО

Разговор с **КОНСТАНТИН ВЕЛЕВ**, член на УС на „Дженерали България Холдинг“ АД и изпълнителен директор на „Дженерали Застраховане“ АД

Ще ви помоля най-напред да се представите на нашите читатели, като проследите накратко житейския и професионалния си път.

- Роден съм на 16 юли 1970 г. в гр. София, но винаги казвам, че съм от Бургас, защото там живях, докато станах студент. Завърших средното си образование в гр. Бургас в ЕСПУ с преподаване на руски език. През 1994 г. завърших Юридическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. През същата година се ожених. Сега имам двама сина - големият е на 12 години, а малкият - на 3 години.

Първата ми работа след завършване на висшето си образование беше като помощник-следовател в Столична следствена служба (1995 г.). След това се насочи към банковото дело и в периода 1995 г. - 1997 г. работих последователно като юрист в Дирекция „Вътрешен контрол“, юрисконсулт и старши юрисконсулт в Централна кооперативна банка.

Кариерата ми в застраховането започна с постъпването ми на работа в новосъздадената Дирекция за застрахователен надзор като началник на „Правно управление“ (1997 - 2000 г.), а през 2000 г. станах изпълнителен директор на Застрахователна компания „Орел“ АД, сега „Дженерали Застраховане“ АД, която функция изпълнявам и в момента. Освен това съм и член на Управителния съвет на „Дженерали България Холдинг“ АД.

През всичките тези години не съм престанал да се занимавам и чисто професионално с право. От 1995 г. преподавам в Юридически факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“.

- А как попаднахте в застраховането - случайно или то е предопределено от съдбата ви?

- Може би нищо не става случайно в живота на човека.

Не съм си и мислел, че ще се занимавам със застраховане, но си спомням, че като юрисконсулт в банката първото ми съдебно дело беше срещу застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Иначе в Дирекцията за застрахователен надзор попаднах по препоръката на един мой приятел - Димитър Димитров, а с г-н Христо Христов се сработихме много бързо.

Дали съдбата ми е предопределила да работя в застраховането, не знам. Но ми е приятно и интересно. Обичам работата си, а това значи, че и съдбата е била благосклонна.

- Вие сте отдавна известен сред застрахователите като един от създателите на Дирекцията за застрахователен надзор. Известно време бяхте от „другата страна на барикадата“. А сега продължавате да работите в застрахователно дружество - като изпълнителен директор. Къде е по-уютно, по-трудно и по-отговорно?

- Вие ме връщате в първите ми години в застраховането. Работата ми в тогавашната Дирекция за застрахователен надзор беше време на много ентусиазъм, творчество и упоритост. Пред нас стояха толкова задачи, че понякога сме се чудили откъде да подхванем нещата. В началото, през октомври 1997 г. бяхме само четири души в един кабинет в сградата на ДЗИ. До края на 1998 г. броят на служителите все още не надхвърляше двадесет души, но кипеше създавателна атмосфера, защото в областта на застрахователния надзор ние наистина бяхме новатори. Създавахме надзора върху застраховането заедно с колегите от бизнеса. Непрекъснато течаха срещи и консултации с тях, изработвахме нормативната уредба. Само за половин година подготвихме всички наредби и правилници по Закона за застраховането. За мен като юрист тази работа беше предизвикателство.

Професионализъм в работата и почтеност в общуването с хората. Това е принцип, който спазвам в професионалните и в чисто житейските си отношения.

После дойде

времето за лицензиране на застрахователните компании, един важен период, който даде сегашния облик на пазара ни.

Може би, погледнато отстрани и по-безпристрастно, някои неща биха могли да бъдат и по-добре свършени, но ние вложихме много от себе си, за да заработи една нова институция и мисля, че успяхме.

За мен надзорът остави усещането, че съм участвал в създаването на нещо съвсем ново. Много от колегите на пазара са го правили и могат да ме разберат. Вярно е, че става дума за държавния надзорен орган, а не за застрахователна компания. Но това, че е държавна структура, не омаловажава свършената работа и усилията на хората, които положили основите ѝ, изправиха я на крака и очертах насоките на развитие на застрахователния надзор, както и на тези, които след това продължиха да го развиват. Приятно ми е да си спомням за този период.

Връщайки се на вашия въпрос, аз не бих слагал „барикада“ между застрахователите и надзора. По-точно, не бих искал нито ние, нито надзорният орган да се държим, като че ли сме разделени от барикада. Мисля, че можем да работим в съгласие по отношение на целите, които трябва да постигнем. Никой не спори относно бъдещето на нашия пазар. Осъществяване, че има модели, които виждаме и можем да се стремим да създадем. Страната ни вече е член на Европейския съюз. Видяхме каква фундаментална реформа беше извършена в застрахователното законодателство с приемането на Кодекса за застраховането. Вярно е, че има още много работа, за да установим добрите европейски практики на предлагане на застрахователните услуги и на обслужване на потребителите, но бъдещето е пред нас. И във всичко това надзорът и пазарът мо-

гат добре да си взаимодействат.

А къде е по-трудно? Трудно беше и в надзора през този начален период, и сега е трудно в практиката, но не мога да ги съпоставям, защото са много различни като дейности, цели, задължения и отговорности. В практиката обаче се чувствам по-добре. Допада ми динамиката на пазара, това да реализираш нови идеи, да се стремиш да изпреварваш другите, бързо да преценяваш и вземаш решения. Предизвикателствата на пазара никога не свършват. Решавах едни проблеми и се изправях веднага пред други. Това е въпрос на характер - ценя спокойствието в определени моменти,

на компанията. От друга страна, оценявам колко много значи високият авторитет, отстояван повече от 175 от групата GENERALI. Самото име работи за нас. На българския пазар оперират много чуждестранни компании, а и все повече навлизат и ще навлизат. Развиват се сериозни инфраструктурни проекти. За тях името GENERALI означава много. Такива клиенти се насочват към утвърдените имена в застраховането.

Не бих искал да кажа, че

ти. Имал съм и случаи, в които съм бил особено доволен от постигнатото и сигурно това е големият успех, но пътят до него е белязан с много ежедневни борби, които трябва да бъдат спечелени.

- А кое е най-голямото ви разочарование?

- Работата никога не ми е носила разочарования. Да, имал съм и трудни моменти, но тяхното преодоляване е предизвикателство и за човек, който си обича работата, това също носи удовлетворение.

- Кое е най-сладкото и кое най-горчивото във вашата работа?

- Не съм се замислял върху това. Най-много харесвам в нея многообразието на проблемите, с които ежедневно се сблъскваме. То постоянно подхранва и поддържа интереса ми към нея и не ми позволява да изпадам в рутинност. Това беше една от причините да се насоча към практиката. Не обичам рутината. А работата ми в „Дженерали Застраховане“ АД не ми позволява рутинно отношение. Не-

обходимостта компанията да бъде на нивото на очакванията на нейните клиенти, предизвикателствата на конкуренцията, стремежът ни да предлагаме качествено обслужване, иновационната ни политика, предполагаем творческа нагласа и мислене. Разбира се, в дейността на една застрахователна компания има и много ежедневни, текущи въпроси, но дори те понякога изискват нестандартен подход.

Това определено е моят стил на работа. И в малкото свободно време, което ми остава, чета много, следя специализираните юридически издания. През всичките тези години не съм преустановявал преподавателската си дейност в Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“. Има случаи, когато трудно успявам да синхронизирам задълженията си и се замислям дали не ми идва малко в повече. Но чувствам, че не мога да спра да преподавам.

(Продължава на стр. 15)

но бързо ми омръзва, а задължението ежедневие, суматохата започват да ми липсват. Дори и когато почивам, трудно издържам повече от три-четири дни на спокойствие.

В надзорната работа има много нормотворчество, което предполага по-аналитичен подход за решаване на проблемите. Характерът на работата там е друг, няма я тази постоянна забързаност, чувството, че времето все не стига, за да се свърши и още нещо.

- Вие имате дългогодишни наблюдения за застраховането. Затова ще ви помоля искрено да споделите - в дружество от български характер или в такова с чуждо участие работата е по-спорна и по-успешна?

- Вече имам база за направя сравнение, след като от миналата година нашият холдинг стана част от групата GENERALI. Има много добри идеи, практики, технологии, които ние в момента възприемаме от нашите чуждестранни собственици и това дава сериозен тласък в развитието

работата в чисто българска компания е по-малко успешна. И преди сме се радвали на големи успехи, били сме удовлетворени от работата си. Но сега мога да кажа, че положените усилия дават по-добри резултати.

- Кое е вашето кредо в застраховането?

- Професионализъм в работата и почтеност в отношенията. То не се отнася само до застраховането. Това е принцип, който спазвам в професионалните си и в чисто житейските отношения и очаквам същото от другите. Мисля, че това е основата на добрата екипна работа, а аз вярвам, че най-добрите резултати се постигат само в екип с хора, в които възможности си уверен.

- Кой е най-големият успех в досегашния ви застрахователен живот?

- Човек трябва да се радва на ежедневните успехи, които, макар и да не изглеждат толкова големи, донасят цялостното удовлетворение от работата, от нейните резултати.

UBVV **AIG** **Life**

„ОББ- Ей Ай Джи Лайф Застрахователно дружество“ АД
Двойно по-спокойни

Централен офис: София 1404, бул. „България“ 75,
тел. +359 2 818 6191, факс +359 2 818 6201